

Nr 794

Av herr Nilsson i Lönsboda m. fl., om statsbidrag till anskaffande av hörseltekniska hjälpmedel i samlingslokaler.

(Lika lydande med motion nr 689 i Första kammaren)

Antalet hörselskadade i vårt land beräknas nu till omkring 300 000 personer. Av dessa tillhör ett stort antal de arbetsföra åldrarna. En förskjutning mot allt lägre åldersgrupper är påtaglig. Tyvärr tenderar hörselskadorna att öka, främst på grund av den bullermiljö, som präglar dagens samhälle.

Mycket har gjorts för att lätta de hörselskadades situation. Genom tillkomsten av hörcentralerna och möjligheten att genom dessa kostnadsfritt erhålla efter hörselskadans art avpassade hörapparater, har många hörselskadade människor beretts möjlighet att åtminstone i viss mån kunna kompensera hörselbortfallet.

Men genom att hörapparaten förstärker alla ljud i lika grad får bäraren ofta svårigheter att rätt uppfatta t. ex. tal och debatter i offentliga sammanhang. Avlyssningen kan störas av utifrån kommande buller, skrap av stolar, närvarandes samtal sinsemellan, ekoverkan i lokalen m. m.

Dessa olägenheter skapar hos den hörselskadade en osäkerhetskänsla och olust, som i många fall medför att han avstår från deltagande i verksamhet av t. ex. politisk, facklig, social eller ideell natur, ävensom i studie- eller kulturella aktiviteter av olika slag.

Många goda krafter har säkerligen av denna anledning mer eller mindre frivilligt ställts å sido inom samhällsarbetet.

Detta förhållande skulle motverkas, om förefintliga samlingslokaler i större utsträckning än vad som nu är fallet utrustades med s. k. teleslinga, varigenom den hörselskadade genom att omkoppla sin hörapparat kan höra störningsfritt, oberoende av var inom lokalen han befinner sig.

Teleslingor torde — förutom i storstäderna — i regel endast finnas installerade i ett fåtal offentliga lokaler, främst kyrkor. Behovet av utökning av sådana tekniska hjälpmedel är följaktligen stort. Inom lokaler för studie-, undervisnings- och liknande verksamhet är behovet också påtagligt.

Arbetarnas bildningsförbund anför härom i sin information 1.8-1 angående handikappverksamhet: »För de hörselskadade är det ett oavvisligt krav att teleslinga måste finnas i lokalen. Utan denna kan de flesta hörselska-
1* — *Bihang till riksdagens protokoll 1970. 4 saml. Nr 793—803*

dade inte deltaga i studiecirkeln. Teleslingan har nämligen den effekten att den avskärmar visst ljud utanför slingan och förstärker talet.»

Hörselfrämjandets riksförbund har genom sin studieavdelning genomfört en inventering rörande tillgången på tekniska hjälpmedel för hörselskadade vid landets folkhögskolor. Av denna framgår, att endast 10 av landets 120 folkhögskolor redovisat innehav av någon form av hjälpmedel för hörselskadade. Detta förhållande belyser markant vilka svårigheter som landets hörselskadade har när det gäller de praktiska möjligheterna att deltaga i olika typer av folkhögskolekurser.

Hörselskadade åtnjuter numera statsbidrag till, förutom hörapparat, även erforderliga hörseltekniska hjälpmedel i hemmen. Det är önskvärt, att denna statsbidragsverksamhet kan utökas att gälla även för hörseltekniska anläggningar inom sådana lokaler som i det föregående omnämnts. Detta skulle öppna nya möjligheter för de hörselskadade att bli integrerade i dagens kultur- och samhällsliv.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär att förslag föreläggs nästa års riksdag om regler för statsbidrag till anskaffning av hörseltekniska hjälpmedel i samlingslokaler.

Stockholm den 28 januari 1970

Arvid Nilsson (fp)

i Lönsboda

Bengt Börjesson (cp)

i Falköping

Oskar Lindkvist (s)

Mårten Werner (m)
